

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 28Csp/162/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319203692
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Detvaiová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2020:2319203692.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta, v konaní vedenom pred sudkyňou JUDr. Evou Detvaiovou, v právnej veci žalobkyne: Zuzana V., nar. 5. 9. XXXX, trvale bytom V. XXXX/XXB, A., zast.: Sidor a partneri, s.r.o., so sídlom Železničná 4/A, Hlohovec, IČO: 52 635 970 proti žalovanému: POROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava - Staré Mesto, IČO: 35 792 752, zast.: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 300 Eur, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadostučinenie vo výške 300 Eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa svojou žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 19.8.2019 domáhala, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 300 Eur. Svoju žalobu odôvodnila tým, že dňa 23.4.2015 uzatvorila so žalovaným zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 1.100 Eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala splácať v 36 mesačných splátkach po 64,54 Eur, pri dojednanej ročnej úrokovej sadzbe 17,75% a RPMN 26,44%. Celková čiastka, ktorú mala žalovanému vrátiť bola 1.524,72 Eur. Keďže medzi stranami sporu nedošlo na základe predsporovej výzvy žalobkyne k mimosúdnej dohode, domáhala sa žalobkyňa ochrany svojich práv na príslušnom súde. Žalobkyňa vo svojej žalobe uviedla, že zmluva je v rozpore s právnou úpravou, najmä zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, teda že zmluva neobsahuje náležitosti vyžadované zákonom, pričom absencia alebo nesúlad týchto náležitostí so zákonom spôsobuje fikciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy. Okresný súd Galanta rozsudkom zo dňa 10.1. 2018, sp. zn. 35Csp/143/2016 žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 64,51 Eura s 5% úrokom z omeškania ročne od 18.8.2017 do zaplatenia, vrátane zaplatenia trov právneho zastúpenia v rozsahu 100 %. Súd v rámci predmetnej zmluvy zistil najmä nasledovné nedostatky: a) zmluva neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, preto nie je zjavné, aká časť splátky je určená na splátku istiny, aká na splátku úroku a prípadne aká na splátku poplatku, b) zmluva ďalej neobsahuje termín konečnej splatnosti úveru (dobu trvania úveru). Konkrétny dátum splatnosti poslednej splátky nie je v zmluve uvedený a jednoznačne ho nemožno určiť ani odkazom na dohodnuté termíny splatnosti jednotlivých splátok, c) podľa názoru súdu je dohoda v rozpore s dobrými mravmi, keď na jej základe sú spotrebiteľovi vnútené služby, o ktoré vôbec nepožiadala, a ide v podstate o záväzok spotrebiteľa zaplatiť niečo, čo mu ani nebolo dodané. Rozpor s dobrými mravmi vidí súd aj v tom, že veriteľ zinkasuje odplatu za službu, hoci spotrebiteľovi žiadnu službu neposkytol a možno ani v budúcnosti neposkytne.

Rozsudok napadol žalovaný včas podaným odvolaním, pričom Krajský súd Trnava rozsudkom zo dňa 8.4.2019, sp. zn. 23Co/138/2018 rozsudok súdu prvej inštancie vo svojej podstate potvrdil ako vecne správny, pričom dodal, že zmluva ďalej neobsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Na základe týchto nedostatkov bolo právoplatne rozhodnuté, že úver je bezúročný a bez poplatkov, čo znamenalo, že spotrebiteľ bol povinný veriteľovi vrátiť len istinu úveru; platby prevyšujúce istinu úveru tak predstavovali bezdôvodné obohatenie, ktoré bol žalovaný povinný žalobkyni vydať. Žalobca má za to, že sú dané všetky podmienky na priznanie primeraného finančného zadostučinenia podľa § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z. z. Vo veci totiž existuje: 1. porušenie povinnosti veriteľom, ktorú povinnosť mu ukladá zákon č. 129/2010 Z. z.; konkrétne sa jednalo o neuvedenie obligatórnych náležitostí, ktoré je veriteľ povinný do zmluvy uviesť za účelom riadneho informovania spotrebiteľa, 2. spotrebiteľ (žalobkyňa) úspešne uplatnila na súde porušenie predmetných povinností, keďže o nich bolo právoplatne (v prospech spotrebiteľa) rozhodnuté rozsudkom, 3. príčinná súvislosť, pretože spotrebiteľ bol v predmetnom konaní úspešný práve v dôsledku toho, že veriteľ (žalovaný) porušil právne predpisy a vyhotovil zmluvu v rozpore s výslovným znením právnej úpravy. Žiadne ďalšie podmienky na priznanie finančného zadostučinenia pritom zákon nevyžaduje. Podnikatelia, žalovaný, totiž bežne v rámci obdobných žalôb namietajú účelovo tým, že na strane spotrebiteľa žiadna reálna ujma nevznikla, a teda by zadostučinenie nemalo byť priznané. Uvedená argumentácia je však nesprávna a účelová, bez opory v právnom poriadku a dokonca v priamom rozpore so samotným účelom inštitútu primeraného finančného zadostučinenia. Súdny Slovenskej republiky sa s uvedeným argumentom opakovane zaoberali a konštantne uzatvárajú, že tento argument nemá žiadnu právnu relevanciu. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy (rozhodnutie Krajského súdu Prešov zo dňa 7.12.2017, sp. zn. 3Co/101/2017). Pri nároku na primerané finančné zadostučinenie postačuje samotná hrozba ujmy (rozhodnutie Krajského súdu Prešov zo dňa 12.12.2017, sp. zn. 7Co/100/2017). Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privodená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde (rozhodnutie Krajského súdu Prešov zo dňa 12.12.2017, sp. zn. 7Co/101/2017). Na priznanie nároku na primerané finančné zadostučinenie teda postačí, ak veriteľ poruší práva spotrebiteľa, resp. povinnosti veriteľovi uložené právnou úpravou a spotrebiteľ tieto porušenia úspešne uplatní na súde. Medzi porušením povinnosti a úspešným uplatnením práva musí existovať kauzálny nexus. Spotrebiteľ nemusí utrpieť skutočnú škodu, postačí, ak mu takáto škoda hrozí. V tomto prípade však možno konštatovať, že škoda spotrebiteľovi nie len hrozila (čo už samo o sebe je postačujúce na priznanie finančného zadostučinenia) ale reálne aj vznikla. Pri čestnom a odbornom postupe žalovaného pri vyhotovovaní zmluvy, by majetkové práva spotrebiteľa neboli ohrozené a nebolo by do nich zasiahnuté. Je pravdou, že veriteľovi patrí a mala by patriť odplata za poskytnutý úver, avšak iba v prípade splnenia podmienky, že sám neporuší kogentné ustanovenia zákona upravujúce postup poskytovania úverov. Ak veriteľ postupuje v rozpore so zákonom a spotrebiteľ je tak objektívne uvedený do omylu v otázkach podstatných pre posúdenie obsahu, resp. rozsahu jeho záväzku, veriteľ tak bez právneho dôvodu ohrozuje jeho majetok a v končnom dôsledku do neho aj priamo zasahuje (ak je úver poskytnutý). Zásah do práv a majetkovej sféry žalobcu je pritom zrejmý z toho, že najskôr bol zo strany žalovaného zavedený (nepravdivo informovaný) o podmienkach úveru, následne bol nútený plniť na účet žalovaného prostriedky, na ktoré zo zákona nemal žalovaný nárok a napokon bol žalobca nútený podstúpiť súdne konanie za účelom ochrany svojich práv, keďže žalovaný sa aj napriek svojmu nezákonnému postupu odmietol akýmkoľvek spôsobom mimosúdne dohodnúť. Žalobkyňa v žalobe v tejto súvislosti poukázala na rozhodovaciu prax súdov. Výšku primeraného finančného zadostučinenia žalobca vyčísluje na sumu 300 Eur. Odplata za poskytnutie úveru formálne predstavovala 414,72 Eur (celková čiastka - istina). Skutočná odplata po zohľadnení nezákonného strhnutia poplatku však predstavovala až sumu 1.324,44 Eur (počet splátok 36 x 64,54 EUR výška splátky - skutočne poskytnutá istina 999 Eur); teda v tejto výške boli zároveň ohrozené majetkové práva žalobkyne. Preto žalobkyňa považuje výšku primeraného finančného zadostučinenia 300 Eur za primeranú na to, aby pre spotrebiteľa predstavovala dostatočnú náhradu za diskomfort z dôvodu, že spotrebiteľ bol nútený domáhať sa ochrany práv na súde (aby tak naďalej neznižoval svoj majetok na úkor žalovaného, ktorý postupoval v rozpore so zákonom) a zároveň táto výška finančného zadostučinenia bude v dostatočnej miere plniť aj odradzovaciu funkciu pre prípadné budúce porušenie práv zo strany žalovaného. V súvislosti s výškou primeraného finančného zadostučinenia žalobkyňa tiež poukázala na to, že žalovaný siahol na majetok žalobkyne aj prostredníctvom dohody o zrážkach zo mzdy, ktorý zabezpečovací prostriedok bol v stovkách prípadov vyhlásený za neplatný, pokiaľ zabezpečoval pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný tak bez akéhokoľvek „odobrenia“ súdom siahol na majetok žalobkyne, a to v rozsahu, aký si sám stanovil.

Uvedená skutočnosť preto iba znásobuje nezákonnosť a nečestnosť konania žalovaného, ktorá tak mala negatívny dopad na životnú úroveň žalobkyne. Okresný súd Galanta nariadil dňa 27.10.2016 neodkladné opatrenie, ktorým uložil povinnosť žalovanému zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy. Aj napriek právoplatnému rozhodnutiu o zákaze výkonu tohto práva, žalovaný prostredníctvom spoločnosti Anaco s.r.o. zasielal zamestnávateľovi žalobkyne žiadosti o vykonávanie zrážok, napr. dňa 5.10.2017, teda rok po vydaní neodkladného opatrenia.

2. Žalobkyňa na preukázanie svojho nároku predložil listinné dôkazy, a to rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn.: 23Co/138/2018-144 zo dňa 8.4.2019, Rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn.: XXCsp/XXX/XXXX-XX zo dňa 10.1.2018, uznesenie Okresného súdu Galanta sp. zn.: XXCsp/XXX/XXXX-XX zo dňa 27.10.2016, žiadosť o vykonanie zrážok zo mzdy a z iných príjmov zo dňa 5.10.2017.

3. Žalovaný sa k žalobe vyjadril písomne dňa 26.11.2019. Vo svojom vyjadrení uviedol, že popiera tvrdenia žalobcu. Z formulácie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. vyplýva, že zákon v prvom rade vyžaduje postup podľa prvej vety (domáhanie sa ochrany svojho práva). Za predpokladu úspešného uplatnenia porušenia práva môže prichádzať do úvahy úvaha o vzniku nároku na finančné zadosťučinenie. Ako však uvádza v rozsudku sp. zn. 14Co91/2012 Krajský súd v Prešove, s ohľadom na jeho (pozn. § 3 ods. 5 uvedeného zákona) neurčitú hypotézu a v záujme eliminácie jeho možného zneužitia je nevyhnutné sledovať jeho účel, ktorým je nastolenie rovnováhy zmluvných strán, pričom posudzovanie každého nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je vecou individuálnych skutkových zistení. Poskytovanie právnej ochrany v dôsledku porušenia práv strán v spore má však byť vyvážené, čo teda znamená aj posúdenie, či účel sledovaný zákonom sa dosahuje vyslovením neplatnosti zmluvnej podmienky, celej odplaty za úver alebo nad rámec toho aj záverom o vzniku nároku na primerané finančné zadosťučinenie. Z podanej žaloby nevyplývajú žiadne skutkové okolnosti, ktoré by preukazovali nutnosť priznania finančného zadosťučinenia ako spôsobu zavŕšenia ochrany spotrebiteľa. Jeho vznik nie je automatický; naopak, vznik tohto nároku treba chápať ako prostriedok završujúci ochranu spotrebiteľa za situácie, kedy to okolnosti vyžadujú. Z podanej žaloby nevyplýva ani označenie práva spotrebiteľa, ktoré malo byť porušené a vo vzťahu ku ktorému (porušeniu) sa finančné zadosťučinenie uplatňuje. Vzhľadom na uvedené nie je splnená podmienka pre uplatňovanie postupu podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. Žalovaný vo vyjadrení ďalej poukázal aj na to, že žalobca si v konaní vedenom pred Okresným súdom Galanta pod sp.zn. 17Csp/242/2018 a pod sp.zn. 15Csp/72/2019 uplatňuje nárok na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia. Postup žalobcu, ktorý v zásade od každého ním iniciovaného konania (žalobca podával žaloby samostatne bez toho, aby podal jednu žalobu, čo nemá žiadny oprávnený vecný alebo procesný význam) odvodzuje uplatňovanie primeraného finančného zadosťučinenia odporuje účelu hore citovaného zákonného ustanovenia. Z postupu žalobcu, ktorý bez relevantného dôvodu nepodal jednu žalobu, ale x žalôb, by potom vyplývalo, že by ešte aj každú ním podanú žalobu mohol rozdeliť na ďalšie a ďalšie čiastkové žaloby, čo by zrejme malo viesť k tomu, že každé takto iniciované čiastkové konanie by si uplatňoval požiadavku na finančné zadosťučinenie. Ak je účelom zadosťučinenia nahradenie diskomfortu, ktorý spotrebiteľ by mal v súvislosti s uplatnením práva na súde zažívať, potom je namieste otázka, či multiplikovanie sporov a rozdrobovanie do viacerých rovnako znamená, že sa má multiplikovane poskytovať, resp. vôbec či má takto vznikať primerané finančné zadosťučinenie. Ako však uvádza v rozsudku sp. zn. 14Co/91/2012 Krajský súd v Prešove, s ohľadom na jeho (pozn. § 3 ods. 5 uvedeného zákona) neurčitú hypotézu a v záujme eliminácie jeho možného zneužitia je nevyhnutné sledovať jeho účel, ktorým je nastolenie rovnováhy zmluvných strán, pričom posudzovanie každého nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je vecou individuálnych skutkových zistení. Žalobu podanú v tomto konaní, resp. tvrdenia v nej uvádzané mohol žalobca uplatniť už pri podaní žaloby vo vyššie spomenutých konaniach. Ak účelom ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. je priznanie primeranej satisfakcie spotrebiteľovi, potom je zrejme, že skutkovo a právne neopodstatnené multiplikovanie súdnych sporov sleduje dosiahnutie iného účelu, ako má na mysli toto ustanovenie. Postup žalobcu sa javí ďalej tak, že začatím separátnych konaní neumožňuje posúdiť ním tvrdený nárok komplexne, ale vždy len na základe parciálnych skutočností a skutkových okolností. Takýto postup je nielen príkladom toho, že ide o snahu znevýhodniť druhú stranu a spôsobiť jej ujmu. Súčasne je zrejme, že žalobca takýmto spôsobom zneužíva ustanovenie § 3 ods. 5 uvedeného zákona, pretože nesleduje dosiahnutie účelu - nastolenie rovnováhy zmluvných strán, ale vytvorenie neoprávneného obohatenia. Na túto skutočnosť poukázal vo svojej rozhodovacej činnosti napríklad aj Krajský súd v Prešove, rozsudok sp. zn. 14Co91/2012. Nejestvuje žiadny oprávnený, zákonný a ani logický dôvod, aby žalobca za účelom získania finančného zadosťučinenia účelovo podával niekoľko žalôb, ak tak mohol preukázateľne spraviť

jednou; jednoznačnej účelovosti nasvedčuje už obsah splnomocnenia, ktoré je formulované všeobecne práve preto, aby sa uplatnilo vo viacerých konaniach. Vzhľadom na uvedené žalovaný žiadal žalobu zamietnuť a súčasne priznať nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

4. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení zo dňa 31.1.2020 uviedla, že žalovaný iba všeobecne a paušálne popiera nárok žalobcu na primerané zadosťučinenie, hoci jeho nárok objektívne existuje a je podoprený relevantnými dôkazmi. Je nepochybné, že porušenie ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. predstavuje porušenie práva žalobkyne ako spotrebiteľa. Zákon č. 250/2007 Z. z. je všeobecným zákonom vo vzťahu k spotrebiteľom a dodávateľom, bez ohľadu na špecifiká ich právneho vzťahu. Zákon o spotrebiteľských úveroch je následne zákonom špeciálnym, ktorý konkretizuje práva a povinnosti strán pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom tento zákon celkom jednoznačne slúži k ochrane spotrebiteľa (už len z dôvodu, že veriteľ má povinnosť uviesť do zmluvy o úvere náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona). Podmienka porušenia práva spotrebiteľa, a to práva na pravdivé, riadne a včasné informácie o poskytovanom produkte (spotrebiteľskom úvere), je teda splnená, o čom bolo právoplatne rozhodnuté. Rozsudky, ktoré žalobca k žalobe priložil, sú právoplatné, teda záväzné pre strany sporu, ako aj pre konajúci súd. V konečnom dôsledku, aj aktuálna rozhodovacia prax NS SR je celkom jednoznačná, pokiaľ ide o podmienky pre priznanie nároku podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. Žalobkyňa uviedla dostatok skutkových okolností odôvodňujúcich priznanie uplatneného nároku - uzatvorenie zmluvy odporujúcej predpisom - zásah do jej majetkových práv - vykonávanie zrážok zo mzdy (t. j. nedovoleným spôsobom v spotrebiteľských vzťahoch) - neochota žalovaného mimosúdne sa dohodnúť - podstúpenie sporu proti ekonomicky a právne silnejšiemu subjektu. Tieto okolnosti následne viedli až k právoplatnému rozhodnutiu súdov, ktoré k žalobe priložili. Žalobkyňa taktiež označila konkrétne práva, ktoré boli porušené konaním žalovaného - išlo najmä o ustanovenie § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. a Občianskeho zákonníka. Pokiaľ ide o sumu primeraného finančného zadosťučinenia, túto žalobkyňa dostatočne odôvodnila s odkazom na konkrétne skutočnosti. V tejto súvislosti je potrebné tiež zdôrazniť, že výška primeraného finančného zadosťučinenia závisí od úvahy súdu, teda žalobkyňa ju odhaduje s prihliadnutím na relevantnú súdnu prax a okolnosti prípadu. Túto nie je možné vypočítať tak, ako napr. bezdôvodné obohatenie z bezúročného úveru. Ďalšími kritériami pre posúdenie výšky primeraného zadosťučinenia sú: intenzita zásahu do práv spotrebiteľa, výška nedôvodne požadovanej sumy žalovaným, dĺžka trvania závadného stavu a objektívnej spôsobilosti tohto konania vyvolať negatívne dôsledky v súkromnom, spoločenskom živote žalobkyne (Krajský súd Trenčín, sp. zn. 4Co/124/2019). a) intenzita zásahu do práv spotrebiteľa - absencia viacerých náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, siahnutie na majetok prostredníctvom zrážok zo mzdy, konanie v rozpore s dobrými mravmi, b) výška nedôvodne požadovanej sumy žalovaným - viac ako 1.300 Eur, c) dĺžka trvania závadného stavu - od uzatvorenia zmluvy (23.04.2015) až do rozhodnutia Krajského súdu (8.04.2019), teda takmer 4 roky, d) objektívne spôsobilosti vyvolať negatívne dôsledky v súkromnom živote žalobkyne - znižovanie životnej úrovne na úkor žalovaného, ktorý požadoval neprimerane vysokú odplatu za úver. Napokon nemožno prehliadať skutočnosť, že žalovaný sa odmietal akokoľvek mimosúdne dohodnúť, teda žalobkyňa bola nútená domáhať sa ochrany svojich práv na príslušnom súde proti ekonomicky a právne silnejšiemu subjektu. Rovnaký postoj vo vzťahu k žalobkyňi (spotrebiteľovi) a jeho nárokom má žalovaný aj v tomto konaní. Pokiaľ sa jedná o sankčnú funkciu primeraného finančného zadosťučinenia, jeho výška musí byť taká, aby bola spôsobilá odradiť žalovaného od ďalšieho protiprávneho konania. Pokiaľ ide o námietku žalovaného o multiplikovanie sporov, táto je zjavne nedôvodná. Nárok na primerané zadosťučinenie vzniká až úspešným uplatnením práva, teda právoplatným úspechom v spore. Žalobkyňa iniciovala konanie 17Csp/242/2018 na základe úspešného uplatnenia práva v konaní 8Csp/144/2016 v spojení s konaním na Krajskom súde Trnava 26Co/29/2018. Krajský súd vydal rozsudok dňa 26.10.2018 (teda vznikol nárok na primerané finančné zadosťučinenie), pričom žaloba bola na súd podaná dňa 12.12.2018. Vo veci už rozhodol súd prvej inštancie. Žalobca inicioval aj konanie 15Csp/72/2019 na základe úspešného uplatnenia práva v konaní 17Csp/143/2016 v spojení s konaním na Krajskom súde Trnava 24Co/162/2018. Krajský súd vydal rozsudok dňa 20.2.2019, kedy vznikol nárok na primerané finančné zadosťučinenie, teda až po tom, čo bola podaná prvá žaloba. Žaloba bola na súd doručená 5.4.2019. Napokon v tejto veci žalobca inicioval konanie na základe úspešného uplatnenia práva v konaní 35Csp/143/2016 v spojení s konaním na Krajskom súde Trnava 23Co/138/2018, ktorý vydal rozsudok dňa 8.4.2019 (t. j. vznikol nárok na primerané finančné zadosťučinenie). Tento nárok teda opäť vznikol až po tom, čo boli podané predchádzajúce predošlé žaloby. V nadväznosti na uvedené sa nemôže jednať o množenie sporov, pretože jednotlivé nároky žalobkyne vznikali postupne s časovým odstupom, pričom aj žaloby boli podávané postupne. Nie je možné spravodlivo žiadať od žalobkyne, aby čakala na právoplatnosť všetkých jej konaní a následne

podala jednu žalobu, pretože ide o nárok majetkovej povahy (vyjadrení v peniazoch), ktorý podlieha premlčaniu. Žalobkyňa preto nevidí dôvod, prečo by mala čakať niekoľko mesiacov, prípadne rokov na skončenie všetkých súdnych konaní. Navyše, žalobkyňa nemohla vedieť, či odvolací súd potvrdí prvoinštančné rozhodnutie, teda či nárok vôbec vznikne.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením žalobkyňou predložených listinných dôkazov a s obsahom spisu a zistil nasledovný skutkový stav: žalobkyňa podala na tunajšom súde proti žalovanému žalobu tak, ako je vyššie uvedené spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia. Okresný súd Galanta uznesením zo dňa 27.10.2016 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému uložil povinnosť zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy žalobkyne z dohody o zrážkach zo mzdy, až do právoplatného skončenia vo veci samej. Okresný súd Galanta rozsudkom zo dňa 10.1.2018, sp. zn. 35Csp/143/2016 žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 64,51 Eur s 5% úrokom z omeškania ročne od 18.8.2017 do zaplatenia, vrátane zaplatenia trov právneho zastúpenia v rozsahu 100%. Súd v rámci predmetnej zmluvy zistil nedostatky, v dôsledku ktorých považoval úver z predmetnej zmluvy za bezúročný a bez poplatkov. Proti rozsudku podal žalovaný odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd Trnava rozsudkom zo dňa 8.4.2019 sp. zn. 23Co/138/2018 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

6. Podľa § 3 ods. 5 prvá a tretia veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

7. Základným zákonným predpokladom úspešného uplatnenia primeraného finančného zadostučinenia v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia je teda porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa alebo podľa osobitných predpisov, ktorými sú predpisy na ochranu spotrebiteľa. Uvedený nárok je daný, ak dodávateľ porušil osobitnú právnu úpravu vyplývajúcu z noriem na ochranu spotrebiteľov, ktorými sú osobitná úprava spotrebiteľských zmlúv obsiahnutá v § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka, zákony o spotrebiteľských úveroch, o finančných službách na diaľku a podobne. Účelom týchto noriem je zvýšená ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. má postihnúť nečestného dodávateľa, ktorý tieto osobitné právne normy nerešpektuje. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde. Čo sa týka výšky primeraného finančného zadostučinenia je len logické a spravodlivé, aby táto vychádzala z ujmy hroziacej žalobcovi v súvislosti so žalovaným uplatňovaným nárokom.

8. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žaloba bola podaná dôvodne. Žalobkyňa si úspešne uplatnila porušenie svojho práva ako aj porušenie povinnosti ustanovených právnymi predpismi v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. XXCsp/XXX/XXXX v dôsledku čoho bolo nariadené neodkladné opatrenie a žalovaný bol povinný zdržať sa výkonu zrážok zo mzdy žalobkyne a vydané rozhodnutie, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 64,51 Eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Súd sa v plnom rozsahu stotožnil s právnou argumentáciou žalobcu tak ako je to uvedené v bodoch 1. a 4. tohto rozsudku a teda je toho názoru, že boli splnené podmienky vyplývajúce z § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. Žalovaný pri vyhotovovaní zmluvy porušil ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., čím sa bezdôvodne obohatil a vyvolal stav právnej neistoty. Žalovaný preukázateľne nedôvodne, nezákonne získal od žalobkyne bezdôvodné obohatenie vo výške 64,51 Eur. Tunajší súd rozsudkom pod sp. zn. XXCsp/XXX/XXXX určil úver za bezúročný a bezpoplatkový pre mnohé pochybenia pri vypracovaní zmluvy o úvere, keď sa žalovaný snažil vyhnúť právnej úprave o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na konanie žalovaného je súd, rovnako ako žalobca, toho názoru, že suma 300 Eur je primeraná suma finančného zadostučinenia.

9. Nárok na primerané finančné zadostučinenie je nárokom objektívnym, ktorý nie je viazaný na naplnenie akýchkoľvek subjektívnych podmienok. Finančné zadostučinenie a jeho výška má byť kompenzáciou za nevyčísliteľné straty, ktoré postihnutý utrpel, resp. prihliadne sa na to, aby náhrada ujmy predstavovala určitú satisfakciu za stav, ktorý musela žalobkyňa týmto konaním žalovaného

striepť (už len prebiehajúce súdne konanie je pre laika stresovou situáciou). Predpokladom priznania finančného zadosťučinenia je v zmysle § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa to, aby spotrebiteľ úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej predpismi na jeho ochranu, je treba uviesť, či a ktoré práva žalobcu ako spotrebiteľa boli porušené postupom žalovaného a posudzovanou úverovou zmluvou v konkrétnom prípade. Nie je potrebné pre priznanie zadosťučinenia, aby žalobcovi vznikla ujma reálna. Neexistuje spôsob výpočtu, vzorec, ktorý by určil konkrétnu výšku finančného zadosťučinenia a je len výsledkom voľnej úvahy súdu s prihliadnutím na okolnosti prípadu.

10. Vzhľadom na vyššie uvedené má súd za to, že suma vo výške 300 Eur splní všetky funkcie primeraného finančného zadosťučinenia, a teda že bude mať dostatočný satisfakčný charakter pre žalobkyňu, dostatočný sankčný charakter voči žalovanému v zmysle individuálnej, ale aj generálnej prevencie a zároveň bude odmenou pre žalobkyňu, že sa nekalému konaniu žalovaného nepodrobila, ale napriek nepochybne svojej slabšej ekonomickej a právnej situácii, akú si mohol zabezpečiť žalovaný, sa pustila do sporu s ním. Vzhľadom na všetky okolnosti daného prípadu súd považoval sumu vo výške 300 Eur za primeranú, keďže konanie žalovaného vyústilo do súdneho sporu, ktorý prebiehal viac ako 2,5 roka a ku ktorému by nebolo došlo, keby žalovaný postupoval s odbornou starostlivosťou, korektne a poctivo a žalobkyňa by nemusela niesť náklady na právne zastúpenie. Navyše žalovaný si vo vzťahu k žalobkyni uplatnil aj zrážky zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy aj v októbri 2017, napriek nariadenému neodkladnému opatreniu z 27.10.2016, ktorým súd žalovanému uložil povinnosť zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy a vyvolal tak u žalovanej stav právnej neistoty. Súd považuje postup žalovaného za absolútne neprípustný, nepoživajúci právnu ochranu a to aj s poukazom na to, že sa nejedná o ojedinelý prípad. Na základe uvedeného súd žalobe vyhovel v plnom rozsahu.

11. Pokiaľ ide o námietku žalovaného o multiplikovanie sporov, túto súd považuje za neopodstatnenú nakoľko k uplatneniu práva na primerané finančné zadosťučinenie nemôže dôjsť kedykoľvek. Toto právo vzniká v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. až po tom, čo zo strany spotrebiteľa dôjde k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinností na súde. Či došlo k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinností na súde vyplynie až z právoplatného rozhodnutiu súdu vydaného vo veci samej.

12. Podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorá ju nastolila.

13. O nároku žalobkyne na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spoj. s § 262 ods. 1 CSP, keďže bola v konaní v celom rozsahu úspešná, priznal jej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, a to v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Galanta.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa z. č. 233/1995 Z. z. o exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.